

Οι κίνδυνοι από την εμπλοκή της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και η απάντηση του λαϊκού κινήματος

Στις μέρες μας ζούμε ίσως την κορύφωση της πανδημίας με την κυβέρνηση να μην παίρνει ουσιαστικά μέτρα ενίσχυσης του δημόσιου συστήματος υγείας, μέτρα προστασίας του λαού στα μεταφορικά μέσα και στους χώρους δουλειάς. συνεχίζει να τα φορτώνει όλα στην ατομική ευθύνη ενώ έφτασε να στοχοποιεί τις διαδηλώσεις όπως η τελευταία στη Ν. Σμύρνη

αναπόφευκτα λοιπόν στη ζωή μας κυριαρχεί η πανδημία και βέβαια ως προς αυτήν δεν πρέπει να εφησυχάζουμε. Δεν πρέπει όμως ούτε να εφησυχάζουμε για άλλα σοβαρά που εξελίσσονται σε βάρος του λαού και καλύπτονται κάτω από την αχλή της πανδημίας. Τέτοια είναι η περιστολή δικαιωμάτων, η ένταση της καταστολής, καθώς και η ένταση των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών και πολέμων!

φίλες και φίλοι

Με την πανδημία αποδείχτηκε η αδυναμία των δημόσιων συστημάτων υγείας των ιμπεριαλιστικών χωρών να ανταποκριθούν στις ανάγκες των λαών. Συνειδητοποιούμε δηλαδή ότι η τεχνολογική ανάπτυξη αντί να αξιοποιηθεί προς όφελος τους εξασφαλίζοντας τους, πάνω από όλα, το αγαθό της υγείας όπως και γενικότερα όλες τις σύγχρονες ανάγκες τους, συνεχίζει να αξιοποιείται για άλλα συμφέροντα και σε άλλες κατευθύνσεις.

Μεταξύ άλλων η τεχνολογία αξιοποιείται για να φτιάχνονται πανέξυπνοι στρατιωτικοί εξοπλισμοί για στεριά, θάλασσα, αέρα και το διάστημα. Σε τρισεκατομμύρια ανεβαίνουν οι παγκόσμιες στρατιωτικές δαπάνες, προκειμένου να εξυπηρετήσουν ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και πολέμους. Οι παγκόσμιες πολεμικές δαπάνες το 2019 υπολογίζονται σε 1,917 τρις δολάρια. Οι διεθνείς πωλήσεις όπλων αυξήθηκαν κατά 7,8% την περίοδο 2014- 2018 ή κατά 20% σε σχέση με την περίοδο 2005 – 2009.

Οι πυρηνικές δυνάμεις, 9 στον αριθμό, εκσυγχρονίζουν το οπλοστάσιό τους διαθέτοντας συνολικά 13.400 πυρηνικά όπλα.

Νομίζω θα συμφωνήσουμε στην αιτία που οδηγεί στους εξοπλισμούς, στην αιτία που διαμορφώνει εστίες πολέμου από την Αρκτική ως την Ανατολική Μεσόγειο, την Αφρική μέχρι την Νοτιοανατολική Ασία. Είναι οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στα καπιταλιστικά κράτη εντός και εκτός συμμαχιών **"για τον έλεγχο των αγορών, των ενεργειακών πηγών και των δρόμων μεταφοράς"**.

Στις μέρες μας ο ΝΑΤΟϊκός σχεδιασμός στοχεύει Ρωσία, Ιράν και Κίνα. Έχουν μετακινηθεί στρατεύματα και εξοπλισμοί στα ανατολικά σύνορα της ΕΕ, νέες δομές στρατιωτικών διοικήσεων έχουν δημιουργηθεί. Καθημερινά έχουμε εκατέρωθεν καταγγελίες για συγκέντρωση πολυάριθμων στρατευμάτων στην περιοχή της Ουκρανίας και της Κριμαίας. Τον ίδιο

καιρό ανοίγουν συζητήσεις για την αναθεώρηση της συνθήκης του Μοντρέ για τα στενά του Βοσπόρου.

Από την πλευρά της η ΕΕ, με την «Μόνιμη Διαρθρωμένη Στρατιωτική Συνεργασία» της, παίρνει μέτρα «Στρατηγικής Αυτονομίας», διατηρώντας όμως το ΝΑΤΟ, ως βασικό στήριγμα στις ιμπεριαλιστικές αποστολές της σε τρεις ηπείρους. Παρακάμπτει την ομοφωνία για να κάνει ανεμπόδιστα επεμβάσεις. Εφαρμόζει προγράμματα προκειμένου, να μειώσει την εξάρτησή της από την αμερικανική βιομηχανία εξοπλισμών. Ιδρύει μηχανισμό χρηματοδότησης των δράσεων της πέραν του προϋπολογισμού της, ύψους 10,5 δισ.

Σημειώνεται, ότι άλλες περισσότερο ή λιγότερο γνωστές διακρατικές ενώσεις (π.χ. BRICS, G20 κ.λπ.), αλλά και περιφερειακές (π.χ. Οργάνωση Συνεργασίας της Σαγκάης, ALBA στη Λ. Αμερική κ.λπ.) που συγκροτούνται στο έδαφος του καπιταλισμού, **«παρά τις μεταξύ τους διαφορές ή τον διαφορετικό βαθμό ενοποίησης, έχουν τον ίδιο ταξικό εκμεταλευματικό χαρακτήρα»**. Δεν αποτελούν κανενός είδους «αποδεκτό» ιμπεριαλιστή.

Καταρρίπτονται οι αυταπάτες, ότι δήθεν η «παγκοσμιοποίηση των οικονομιών», ή η «πολύ-πολικότητα» θα επέτρεπαν την «ειρηνική» επίλυση προβλημάτων στη βάση του Διεθνούς Δικαίου. Είναι άλλο όμως το Διεθνές Δίκαιο που γνώρισε η ανθρωπότητα τότε που υπήρχε η Σοβιετική Ένωση και οι άλλες σοσιαλιστικές χώρες και άλλο σήμερα. Γιατί, **«οι συμφωνίες «ιμπεριαλιστικής ειρήνης» εκφράζουν τον συσχετισμό δύναμης των άμεσα ή έμμεσα εμπλεκόμενων καπιταλιστικών κρατών και τίθενται σε αμφισβήτηση με την αλλαγή του»**.

Οι ελληνικές κυβερνήσεις ενεργώντας για το συμφέρον της αστικής τάξης της χώρας, έχουν ευθυγραμμιστεί με τις στρατηγικές επιδιώξεις των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ. Οι σχετικές επιδιώξεις περιγράφονται και σε επίσημα ντοκουμέντα όπως η έκδοση του ΥΕΘΑ «Αμυντική Στρατηγική Αναθεώρηση» (ΑΣΑ) Σεπτ. 2001 αλλά και στην «Λευκή Βίβλο» του 2014. Αυτές οι επιδιώξεις όμως είναι που κοστίζουν πολλά και προ πάντων δεν αφορούν τον ελληνικό λαό. Αφορούν τον στόχο της ελληνικής αστικής τάξης για γεωστρατηγική της αναβάθμιση, που έρχεται μαζί με την όλο και βαθύτερη εμπλοκή στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς. Με την κάθε είδους εμπλοκή στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, οι αστικές κυβερνήσεις αποβλέπουν στο να επωφεληθεί οικονομικά το ελληνικό κεφάλαιο και όχι για το συμφέρον του ελληνικού λαού, που αντίθετα τον εκθέτουν σε τεράστιους κινδύνους.

Εξοπλισμοί – δαπάνες για τις «υποχρεώσεις» της αστικής τάξης

Από τις στρατηγικές αυτές επιδιώξεις της ελληνικής άρχουσας τάξης προκύπτουν και «ανάγκες» της χώρας σε εξοπλισμούς. Είναι γνωστή και υποστηρίζεται με θέρμη από τις ελληνικές αστικές κυβερνήσεις η νατοϊκή «υποχρέωση» των κρατών να δαπανούν τουλάχιστον το 2% του ΑΕΠ σε στρατιωτικές δαπάνες. Τον στόχο αυτό επί σειρά ετών εκπληρώνει η χώρα και με το παραπάνω, έχοντας φθάσει σε επίπεδα ακόμη και 6-5%. Επίσης

μια ακόμη νατοϊκή «υποχρέωση», που δεν αναδεικνύεται συχνά, είναι ότι το 20% των στρατιωτικών δαπανών κάθε χρόνο θα πρέπει να αφορά νέους εξοπλισμούς.

Έτσι λοιπόν δεν είναι τυχαίο γεγονός η διαχρονική αναφορά μελών της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας αλλά και εθνικών ντοκουμέντων στην «ανάγκη» συμμόρφωσης με τις «δεσμεύσεις» προς τις συμμαχίες.

Θα πρέπει όμως φίλες και φίλοι να ξεκαθαρίσουμε και ένα ακόμη θέμα. Δεν πρέπει να μας παραπλανά η προσπάθεια ωραιοποίησης της συνολικής εμπλοκής της χώρας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, που γίνεται επί χρόνια με λόγια περί σταθερότητας, ασφάλειας, «ειρήνης» κτλ. Κατά τη γνώμη μας όλη αυτή η εμπλοκή συνιστά ακριβώς έκφραση της **«επιθετικότητας της ελληνικής αστικής τάξης»**. Άλλωστε πως αλλιώς, να χαρακτηρίσεις τη συμμετοχή των ελληνικών ΕΔ σε μια ντουζίνα πολεμικές επιχειρήσεις εκτός συνόρων από τα Βαλκάνια, την ανατολική Μεσόγειο, ως τον Περσικό, ή το Μάλι; Τι σχέση έχει με την άμυνα της χώρας η συμμετοχή ελληνικών πολεμικών πλοίων σε ασκήσεις στη Μαύρη θάλασσα, ή αεροσκαφών στη Σκανδιναβική χερσόνησο; Αλλά μήπως η συγκρότηση αξόνων με χώρες επίσης επιθετικές, τι άλλο αποδεικνύει παρά επιθετικότητα;

δεν μιλάμε όμως μόνο για ασκήσεις που βέβαια είναι ασταμάτητες και δείχνουν ότι στοχεύουν την Ρωσία! μιλάμε συγχρόνως και για πραγματικές στρατιωτικές επιχειρήσεις όπως αυτές που διεξάγονται στο Κοσσυφοπέδιο στην ανατολική Μεσόγειο ή έξω από την Λιβύη. Για παράδειγμα τα ελικόπτερα και τα στρατεύματα που ξεφορτώθηκαν αρχές του Μάρτη στην Αλεξανδρούπολη, ήταν τμήμα της επιχείρησης – όχι άσκησης- **«Atlantic Resolve»** των αμερικανικών Ενόπλων Δυνάμεων, που είναι ο πρόλογος της άσκησης defender Europe.

Δείτε τώρα σε τι εμπλέκονται η Αλεξανδρούπολη και η Θράκη με αυτή την αμερικανική επιχείρηση: Μετά τα γεγονότα στην Κριμαία το 2014, και για 7η συνεχή χρονιά οι ΗΠΑ αναπτύσσουν ανά 9 μήνες απέναντι από την Ρωσία, νέες ετοιμοπόλεμες μονάδες κατευθειάν από βάσεις στο αμερικανικό έδαφος. Στο πλαίσιο της **«Atlantic Resolve»** οι ΗΠΑ διατηρούν 6.000 στρατιωτικό προσωπικό από μονάδες τεθωρακισμένων, αεροπορίας στρατού, υποστήριξης μαζί με προκεχωρημένο επιτελείο μεραρχίας. Και όλη αυτή η δύναμη δεν είναι καθαρό αν είναι επιπλέον από τα 4 νατοϊκά 30ρια .

απ' ότι φαίνεται όμως η Αλεξανδρούπολη έχει επιπλέον και ειδικά «προσόντα». σε άρθρο γράφτηκε ότι απέχει από ρωσικές αποθήκες πυρηνικών λίγο παραπάνω από χίλια μίλια αλλά 150 λιγότερα από τη βάση του Ιντσιρλικ που ήδη φιλοξενεί τέτοια όπλα. Τα παραπάνω **δημοσιεύτηκαν στο διαδίκτυο σε κείμενο της** ελληνικής έκδοσης της επιθεώρησης «Foreign Affairs», με τον ανατριχιαστικό τίτλο **«Γιατί πρέπει να επιστρέψουν τα πυρηνικά όπλα στην Ελλάδα»**. Έτσι επαναφέρεται το θέμα στην επικαιρότητα, φτιάχνοντας ...κλίμα, ενόσω προχωρούν μάλιστα οι συζητήσεις μεταξύ των κυβερνήσεων Ελλάδας – ΗΠΑ για τη νέα συμφωνία για τις βάσεις.

Γιατί ήδη ετοιμάζεται η επόμενη ανανέωση της αμυντικής συμφωνίας μεταξύ ΗΠΑ – Ελλάδας. Η συμφωνία που, όπως ισχύει σήμερα καλύπτοντας με βάσεις όλη τη χώρα (Σούδα, Άραξος, Άκτιο, Λάρισα, Στεφανοβίκειο, Αλεξανδρούπολη), βασίστηκε στον «στρατηγικό διάλογο Ελλάδας - ΗΠΑ» τον οποίο ξεκίνησε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ και στο πλαίσιο του οποίου προετοίμασε την συμφωνία, για να την υπογράψει τελικά η κυβέρνηση της ΝΔ.

ας αναφερθούμε όμως στο ρόλο των αμερικανονατοϊκών βάσεων στη χώρα.

οι πύραυλοι τομαχικ που έριξαν τα αμερικάνικα αντιτορπιλικά στην Συρία το 2017 φιλοξενούνταν προηγουμένως στη βάση της Σούδας και από εκεί φορτώθηκαν στα πολεμικά των ΗΠΑ. Προφανώς και οι Ρώσοι θα είχαν διαβάσει την εφημερίδα της βάσης της Σούδας με τις φωτογραφίες των πυραύλων που φορτώνονταν στα αμερικανικά πλοία από τα τουνελ στην κρητική γη. Θυμάστε ίσως ότι ο Ρώσος πρέσβης στον Λίβανο απείλησε τότε πως η Ρωσία θα καταρρίψει τους δυτικούς πυραύλους αλλά και ότι θα επιτεθεί στους φορείς εκτόξευσής τους, αν δέχονταν επίθεση. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι αν κάτι πήγαινε στραβά τι θα γινόταν;

Αλλά και τα καύσιμα των αεροσκαφών και των πλοίων που εκτόξευσαν τους πυραύλους και αυτά έφυγαν από τη βάση της Σούδας. Επίσης τα κατασκοπευτικά αεροπλάνα που υποστήριξαν τις επιχειρήσεις έφυγαν από το αεροδρόμιο των Χανίων και του Ηρακλείου.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ τότε έλεγε ψέματα, ότι δεν συμμετέχει στους πολέμους. Τα ίδια ψέματα έλεγαν και οι προκάτοχοί της διαχρονικά σε ότι αφορούσε τις επεμβάσεις που προηγήθηκαν.

Αντίστοιχος είναι και ο ρόλος των ελληνικών πλοίων και υποβρυχίων, που και παλαιότερα και στις μέρες μας, διατίθενται ως πλοία προστασίας αεροπλανοφόρων των ΗΠΑ ή της Γαλλίας, ή άλλων μεγάλων πλοίων όπως είναι αυτά που μεταφέρουν μονάδες εκστρατείας.

Όλα τους είναι στόχοι όχι για να θυσιαστούν όπως συνήθως λέγεται για την πατρίδα ή το λαό της, αλλά για αμερικανονατοϊκά συμφέροντα και για τα αντίστοιχα ελληνικά συμφέροντα.

αλλά και πέρα από μια περιφερειακή – τοπική σύρραξη, όπως αυτή της Συρίας, εσείς τι φαντάζεστε δηλαδή; οι ρωσικοί πύραυλοι δε σημαδεύουν από τώρα τη Σούδα και κάποιους άλλους νατοϊκούς στόχους; Αν κάποιος δυσκολεύεται να το πιστέψει ας λάβει υπόψη του ότι οι αρθρογράφοι της «Foreign Affairs» το θεωρούν δεδομένο ότι **«ακόμη και αν η Ελλάδα δεν φιλοξενεί πυρηνικά όπλα είναι στόχος επίθεσης (counterforce attack)»**.

Ξέρετε όμως τι θα συμβεί, όταν το ΝΑΤΟ θα αισθανθεί απειλούμενο; Πρώτα απ' όλα θα εμπλακούν τα ελλ. α/φ που περιπολούν σε βαλκανικές χώρες, συγχρόνως θα αναλάβουν δράση οι φρεγάτες, οι πυραυλάκατοι και τα υποβρύχια που έχουν διατεθεί στις μόνιμες ναυτικές δυνάμεις του ΝΑΤΟ. Στη συνέχεια θα φύγει το στρατηγείο του πρώην Γ' ΣΣ στην Θεσσαλονίκη,

που εδώ και χρόνια έχει μετατραπεί σε νατοϊκό στρατηγείο εκστρατείας. Ήδη με κάποια περιοδικότητα και για ένα χρόνο, τίθεται σε ετοιμότητα να ηγηθεί νατοϊκών δυνάμεων για δράση όπου αποφασιστεί. Να σημειώσουμε εδώ ότι κατά τη μετατροπή του Γ' ΣΣ σε νατοϊκό, η χώρα ανάμεσα σε άλλες υποχρεώσεις ανέλαβε επίσης να εξασφαλίσει δυνατότητες αποθήκευσης πυρηνικών όπλων. Αλλά και η πληροφορία για την συντήρηση των αποθηκών του Αράξου που αρχικά διαψεύστηκε, ύστερα από λίγο επιβεβαιώθηκε με την διαρροή απόρρητου εγγράφου.

Έχουμε άδικο λοιπόν όταν λέμε ότι τόσο η σημερινή όσο και οι προηγούμενες κυβερνήσεις έχουν τεράστια ευθύνη για την επικίνδυνη ολο και πιο βαθιά εμπλοκή της χώρας χωρίς κανένα συμφέρον για τον λαό;;

Η πολιτική αυτή όμως που οδηγεί τη χώρα να συμμετέχει στα ιμπεριαλιστικά σχέδια με την διπλωματία της, με τις ένοπλες δυνάμεις και την παραχώρηση στρατιωτικών βάσεων, δεν εξασφαλίζει ούτε τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας.

Φίλες και φίλοι

Η Τουρκία είναι μεγάλη χώρα. Είναι ένα ισχυρό καπιταλιστικό κράτος. Διαθέτει μεγάλο στρατό! Έχει επέμβει στη Συρία¹ και στο Ιράκ, όπου διατηρεί κατοχικές στρατιωτικές δυνάμεις όπως κάνει και στην Κύπρο! Επίσης γειτονεύει με το Ιράν. Έχει στρατιωτικές βάσεις στη Σομαλία, στο Κατάρ, αξιοποιεί τη θρησκευτική συγγένεια στην πολιτική της των συμμαχιών! Νομίζετε ότι οι Αμερικάνοι και οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές θα την εγκαταλείψουν τόσο εύκολα στα χέρια των Ρώσων;;

Οι ελληνικές κυβερνήσεις και η σημερινή, όμως, έχουν αναγορεύσει τις ΗΠΑ **σε επιδιαιτητές στην περιοχή μας**, έτσι όμως δεν γίνονται και τα Ε-Τ, ένα χαρτί στα χέρια των ΗΠΑ στα παζάρια τους με την Τουρκία;; Πρέπει να βάλουμε καλά στο μυαλό μας ότι ΗΠΑ ΝΑΤΟ ΕΕ θέλουν να κρατήσουν την Τουρκία στην δική τους σφαίρα επιρροής, και αυτό είναι ένας επιπλέον παράγοντας κινδύνου για τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα.

Να το ξαναπούμε άλλη μία φορά: Οι μύθοι ότι οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ μπορούν να εξασφαλίσουν την ειρήνη στην περιοχή και τα εδαφικά - κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας, έχουν καταρριφθεί! Δεν είναι μόνο ότι «αν χρειαστεί θα πολεμήσουμε μόνοι μας» που έχει ειπωθεί! Είναι και το γεγονός ότι στα παζάρια ανάμεσα τους, οι ιμπεριαλιστές με την Τουρκία εμπλέκουν και τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα. Γι αυτό κίολας είναι επικίνδυνα παζάρια! **Αυτή είναι η πραγματικότητα που αποσιωπούν η κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα.**

φίλες και φίλοι

την αμφισβήτηση ελληνικών νησιών και με τις υπερπτήσεις Τ α/φ, το «τσαλάκωμα» σκαφών στο Αιγαίο, ακολούθησε το Τ-Λ μνημόνιο.

πριν ένα χρόνο φθάσαμε στα γεγονότα στις Καστανιές με την αξιοποίηση των προσφύγων – μεταναστών από πλευράς Τουρκίας.

¹ «ασπίδα υπεράσπισης του Ευφράτη» (8/2016 – 4/2017) και «κλάδος ελαίας» στο Αφρίν,

το καλοκαίρι που μας πέρασε το Ουρούτς Ρέις σκαναρίσει ένα τμήμα της ανατολικής Μεσογείου, που κατά το μεγαλύτερο μέρος του είναι ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων.

Επίσης οι δυο στόλοι βρέθηκαν σε ετοιμότητα στην ευρύτερη περιοχή μεταξύ Καστελορίζου, Ρόδου και των τουρκικών ακτών.

Η δραστηριότητα του ερευνητικού σε συνδυασμό με την παρουσία του τουρκικού στόλου είναι ο χειρότερος συνδυασμός, ενδεικτικός των τουρκικών προθέσεων.

Ακόμα και σε αυτή την κατάσταση, η ΕΕ οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, συνέχισαν την προκλητική πολιτική του πόντιου Πιλάτου με δηλώσεις που ουσιαστικά αβαντάρουν την τουρκική προκλητικότητα. Δεν είναι νέα αυτή η στάση τους. Από την εποχή του 1980 που γγ του νατο ήταν ο λουνς μέχρι και μετά το 2000 το ΝΑΤΟ αποδεχόταν τα περι αποστρατιωτικοποίησης των νησιών του Αιγαίου που προωθούσε και εξακολουθεί να προωθεί η Τουρκία. το ίδιο προωθούσαν και μέσα από τις συζητήσεις στο πλαίσιο των ΜΟΕ.

Έχοντας όλη αυτή την εμπειρία φυσικά δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη στις επαφές μεταξύ των στρατιωτικών αντιπροσώπων των δυο χωρών στο ΝΑΤΟ (ΝΑΤΟ Military Representatives).

Η όλη δραστηριότητα ερευνητικού και των δυο στόλων αποτελεί ένα είδος θερμού επεισοδίου διάρκειας, που έτσι ή αλλιώς πολύ έγκαιρα αρκετοί μεταξύ τους και η ΕΕΔΥΕ το έβλεπαν να έρχεται. μάλιστα είχε εκτιμηθεί ότι ένα τέτοιο επεισόδιο με τη σειρά του θα έστρωνε το **τραπέζι της διαπραγμάτευσης για τη συνδιαχείριση** του Αιγαίου, που σερβίριζαν οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, αλλά και ντόπιοι αστοί πολιτικοί και άλλοι ειδικοί.

Μη ξεχνάμε ότι η *αμερικανοΝατοϊκή διαμεσολάβηση και επιδιαιτησία καιροφυλακτεί. οι **ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ προβάλλουν την τουρκική θέση για συνεκμετάλλευση του Αιγαίου** που όμως **«δεν αφορά την ευημερία των δυο λαών αλλά την κερδοφορία των μονοπωλίων ...»**.*

Το δίλημμα συνεκμετάλλευση (παύλα) συμβιβασμός ή κλιμάκωση (παύλα) πόλεμος, είναι αβάσιμο και ψεύτικο! Ουσιαστικά είναι μέσο εκβιασμού του λαού! Είναι παραπάνω από σίγουρο ότι η συνεκμετάλλευση θα γεννήσει όρους νέων εντάσεων, νέα θερμά επεισόδια, σύγκρουση.

Τι σημαίνει όμως συνεκμετάλλευση; Σημαίνει, παραχώρηση δικαιωμάτων, σημαίνει παζάρι και μοιρασιά χωρίς αρχές. Τέτοιου είδους ρυθμίσεις δεν λύνουν τα προβλήματα των τουρκικών αμφισβητήσεων για τα σύνορα ή την οριοθέτηση των θαλασσιών ζωνών. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο οι αντιθέσεις ανάμεσα στις αστικές τάξεις Ελλάδας και Τουρκίας θα εκδηλωθούν ξανά με μεγαλύτερη σφοδρότητα. Τελικά πρόκειται για ένα φαύλο κύκλο στον οποίο οδηγεί η αστική πολιτική, που είναι αδιέξοδη.

Την ίδια στιγμή η επίκληση του διεθνούς δικαστηρίου της Χάγης ότι δήθεν μπορεί να εξασφαλίσει μια «δίκαιη» λύση είναι παραπλανητική. το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης λειτουργεί με σκοπιμότητες. Τέτοιοι οργανισμοί

κρίνουν όχι με βάση το Δίκαιο, αλλά με βάση την οικονομική πολιτική και στρατιωτική ισχύ κάθε κράτους. Έτσι δεν μπορεί να διασφαλιστεί η ειρήνη και η ασφάλεια των λαών.

ένα άλλο δίλημμα που μπαίνει είναι «Διπλωματική ή στρατιωτική λύση»

Οι κυβερνήσεις για να συγκαλύψουν την συμμετοχή και υποταγή τους στα ιμπεριαλιστικά σχέδια με την έντονη παρουσία των ελληνικών ΕΔ τόσο σε νατοϊκές ασκήσεις, όσο και σε πραγματικές επιχειρήσεις – επεμβάσεις εκτός συνόρων, προβάλλουν το αποπροσανατολιστικό δίλημμα «διπλωματική ή στρατιωτική λύση». *«Στην πραγματικότητα τόσο οι στρατιωτικές όσο και οι αποκαλούμενες διπλωματικές λύσεις είναι μέσα στη λογική της ιμπεριαλιστικής πολιτικής και στα σχέδια της. Επιβάλλονται με το πιστόλι στον κρόταφο, με προκαθορισμένους κανόνες σε βάρος των λαών, της ανεξαρτησίας και της ακεραιότητάς τους. Το δίλημμα είναι παραπλανητικό, πράγμα που φαίνεται και από το γεγονός ότι οι υποστηρικτές της διπλωματίας είναι οι ίδιοι που προσχωρούν στο επικίνδυνο παιχνίδι των εξοπλισμών και των ανταγωνισμών με τεράστια εξοπλιστικά προγράμματα. Από την άλλη οι λεγόμενοι υπερπατριώτες οπαδοί της «σύγκρουσης» στηρίζουν τις αμερικανονατοϊκές και δυτικοευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές διπλωματικές κινήσεις»¹.*

Όπως συνέβη και μετά την τουρκική εισβολή στην Κύπρο, αλλά και μετά τις κατά καιρούς ελληνοτουρκικές κρίσεις τα εξοπλιστικά προγράμματα «μαμούθ» δίνουν και παίρνουν. Διαπιστώνουμε όμως ότι, όταν οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις (ΕΔ) από πλευράς εξοπλισμών είναι σε ικανοποιητικά επίπεδα, αλλά η αποτροπή δεν πετυχαίνει και η τουρκική αστική τάξη γίνεται επιθετικότερη, οι κυβερνήσεις μπλεγμένες στο ευρωνατοϊκό πλαίσιο καταφεύγουν σε ενδοτισμούς και παραχωρήσεις κυριαρχικών δικαιωμάτων (Βέρνη, Μαδρίτη, Ελσίνκι).

Στην ίδια κατεύθυνση είναι το περασμένο καλοκαίρι και ο περιορισμός των «κόκκινων γραμμών» στα 6 νμ, απεμπολώντας το δικαίωμα επέκτασης των χωρικών υδάτων στα 12 νμ. Στην ίδια κατεύθυνση είναι και η ελληνο – αιγυπτιακή συμφωνία που σφράγισε μειωμένη επήρεια νησιών, όπως η Κρήτη σε ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα.

Μέσα από αυτό το πρίσμα νομίζουμε ότι πρέπει αντιμετωπίσουμε και τις όποιες Ε – Τ συζητήσεις όπως είναι και οι διερευνητικές συνομιλίες που διεξάγονται στις μέρες μας.

Φίλες και φίλοι

Από πολλούς γίνεται προσπάθεια με διάφορα επιχειρήματα να παρουσιάσουν το ΝΑΤΟ και την ΕΕ ως παράγοντες ειρήνης, σταθερότητας και ευημερίας για τους λαούς της περιοχής. Κανένα απ' τα επιχειρήματά τους δεν αντέχει σε σοβαρή κριτική.

Οι ηγετικές δυνάμεις κάθε ιμπεριαλιστικής συμμαχίας αξιοποιούν τις ενδοαστικές αντιθέσεις για να αυξήσουν την επιρροή τους και αξιοποιούν και την πολιτική τού «διαίρει και βασίλευε» σε πολλές περιπτώσεις.

(Κύπρος, Αιγαίο, στήριξη «μεγάλης Αλβανίας», υποδαύλιση εθνικιστικών και αλυτρωτικών πολιτικών ρευμάτων στα Βαλκάνια).

Η θέση ότι η ανάληψη πιο ενεργού ρόλου στα ευρωατλαντικά σχέδια και η αναβάθμιση της θέσης της χώρας στην περιοχή ωφελεί παράλληλα και το λαό, δεν ισχύει. Αποβλέπει στην «αναβάθμιση» των κερδών των λίγων ενώ ο λαός θα συνεχίζει να ζει με μισθούς πείνας χωρίς δικαιώματα. Τα τελευταία χρόνια με την στήριξη της ΕΕ και του ΝΑΤΟ ήδη υφιστάμεθα μια αντιλαϊκή επίθεση. Γνωρίζουμε επίσης τα βάρη που σηκώνει ο λαός για νέες εξοπλιστικές δαπάνες που αφορούν τα σχέδια του ΝΑΤΟ.

Ως προς το Κυπριακό διαψεύστηκαν οικτρά όσοι διαλαλούσαν ότι η ένταξη στην ΕΕ, αλλά και οι όμιλοι των εξορύξεων θα αποτελούσαν ασπίδα προστασίας, θα έφερναν ευημερία, ειρήνη και δίκαιη λύση στο Κυπριακό!, Οι διεργασίες του τελευταίου διαστήματος αποσκοπούν στην οριστικοποίηση της διχοτόμησης.

Επομένως το ΝΑΤΟ και η ΕΕ είναι εχθροί των λαών, όχι μόνο στην περίοδο του πολέμου, αλλά και στην περίοδο της ιμπεριαλιστικής ειρήνης, όπως αυτή που ζούμε.

Για όλα αυτά και για όλους τους λαούς είναι μονόδρομος η κοινή αγωνιστική δράση ενάντια σ' αυτές τις λυκοσυμμαχίες και ενάντια γενικότερα στις αντιλαϊκές πολιτικές που εφαρμόζονται σε βάρος τους και πάνε μαζί.

σαν λαός αυτό που οφείλουμε είναι να υπερασπιστούμε **τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας από την σκοπιά της εργατικής τάξης και των λαϊκών δυνάμεων**».

Η πάλη μας πρέπει να κατευθύνεται **«στην εξάλειψη της αιτίας που γεννά αντιθέσεις, συγκρούσεις, πολεμικές συρράξεις ...»** και επομένως **«στην ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου και την αποδέσμευση από τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις»**.

φίλες και φίλοι

Τουρκία και Ελλάδα στο πλαίσιο του ανταγωνισμού των αστικών τους τάξεων συμμετέχουν στο γενικότερο ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό για τον έλεγχο των ενεργειακών πηγών των αγωγών και των δρόμων μεταφοράς του εμπορίου. Στην πολιτική αυτή συμπλέουν στρατηγικά η κυβέρνηση της ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα αστικά κόμματα.

Από την πλευρά μας σε μια αντιιμπεριαλιστική κατεύθυνση :

- απαιτείται πρώτα' απ' όλα αποφασιστική αντιμετώπιση εθνικιστικών και πολεμοκάπηλων κραυγών.
- απαιτείται αντιμετώπιση κοσμοπολιτικών, οπορτουλιστικών θέσεων, που υποτιμούν τη σημασία της υπεράσπισης του απαραβίαστου των συνόρων και των κυριαρχικών δικαιωμάτων.

- απαιτείται αντιμετώπιση απόψεων που σνομπάρουν την εφαρμογή των διεθνών συνθηκών που προβλέπουν τα σημερινά σύνορα που προέκυψαν μετά από αιματηρούς πολέμους.
- Υποστηρίζουμε τη μη αλλαγή συνόρων. Είμαστε ενάντια στην πολιτική της εγκατάλειψης και εκχώρησης κυριαρχικών δικαιωμάτων, όπως αυτά καθορίζονται από τη Διεθνή Σύμβαση για το Δίκαιο στη Θάλασσα του 1982.
- υποστηρίζουμε μία Κύπρο ενιαία με μια κυριαρχία, ιθαγένεια και διεθνή οντότητα, χωρίς ξένες βάσεις και ξένους εγγυητές

οι λαοί δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτε μεταξύ μας. Αντίθετα, έχουμε κοινό συμφέρον να αγωνιστούμε ενάντια στην ΕΕ, στο ΝΑΤΟ, στις ΗΠΑ και τους άλλους ιμπεριαλιστές. Να αγωνιστούμε ενάντια στις κυβερνήσεις των χωρών που χαράζουν την πολιτική τους σύμφωνα με τα συμφέροντα του κεφαλαίου, σε βάρος των λαών.

Οι σύγχρονες ανάγκες των λαών της περιοχής, η αμοιβαία επωφελής συνεργασία των χωρών μπορούν να διασφαλιστούν μόνο με την αποδέσμευση από ΕΕ και ΝΑΤΟ, όπως και κάθε άλλη ιμπεριαλιστική ένωση, με τους λαούς νοικοκύρηδες στον τόπο τους, με την εξουσία στα χέρια τους.

Πιστεύουμε ότι οριστική, δίκαιη και συμφέρουσα για τους λαούς λύση τόσο στην χώρα μας, όσο και στην Τουρκία μπορεί να φέρει μόνο μια άλλη κοινωνία ο σοσιαλισμός.

Πιστεύουμε ότι για να ανοίξει ο δρόμος στη κατεύθυνση κάλυψης των αναγκών των λαών της περιοχής και της αμοιβαίας επωφελούς συνεργασίας τους, απαιτείται ο λαός να δυναμώσει τον αγώνα για:

- καμιά αλλαγή των συνόρων, καμιά παραχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων.
- Την αποδέσμευση από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ,
- Την αποχώρηση από όλες τις ιμπεριαλιστικές αποστολές στο εξωτερικό.
- το κλείσιμο της βάσης της Σούδας και των άλλων αμερικανοΝΑΤΟικών βάσεων.

Γιάννης Νουνιαδάκης υποναύαρχος ΠΝ ε.α.

ι 31 Μάρτη 2001 η ΚΕ του ΚΚΕ